

ด่วนที่สุด

ที่ ทก ๐๒๐๑.๗/๗๔

เลขที่ 1/76
วันที่ 13 ก.พ. ๖๖
เวลา 11.00 น.

เลขที่ 1099
วันที่ 13 ก.พ. 2552
เวลา 9.45

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๘๙/๒ ม.๓ บมจ.ทีโอที อาคาร ๙ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ขอให้พิจารณาลดหย่อนการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินของตู้โทรศัพท์สาธารณะ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ใบแจ้งรายการประเมินตามมาตรา ๒๔ (ภ.ร.ด.๘) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๑
ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
๒. ใบแจ้งคำชี้ขาด ภ.ร.ด.๑๑ ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ เลขที่ ๕๐ และ ๕๑

๑. เหตุผลความจำเป็น

การปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินจากตู้โทรศัพท์สาธารณะของเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ประเมินค่ารายปีในอัตราสูงเกินสมควร อันเป็นการขัดต่อมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สิน และเป็นอุปสรรคต่อการจัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะเพื่อบริการสังคม ตามแนวนโยบายแห่งรัฐ ตามที่ปรากฏในข้อ ๒ ของประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง และบริการสังคม

๒. ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

เทศบาลเมืองวารินชำราบในฐานะผู้ประเมิน ได้ประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินในสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นได้แก่ ตู้โทรศัพท์สาธารณะของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) (บมจ. ทีโอที) ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่ทางสาธารณะของเทศบาลเมืองวารินชำราบประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๑๔๒ ตู้ โดยคิดค่ารายปีปีละ ๖๘๑,๖๐๐ บาท และคิดเป็นภาษีในอัตรา ๖๐๐ บาทต่อ ๑ ตู้ ต่อปี จำนวน ๑๔๒ ตู้ รวมเป็นค่าภาษีปีละ ๘๕,๒๐๐ บาท รายละเอียดปรากฏตามใบแจ้งรายการประเมิน ภ.ร.ด. ๘ ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ต่อมา บมจ. ทีโอที โดยส่วนบริการลูกค้าจังหวัดอุบลราชธานี ได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์ขอให้พิจารณาการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินในสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นคือ ตู้โทรศัพท์สาธารณะใหม่ (ตาม พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๒๕) โดยขอให้เทศบาลเมือง วารินชำราบ ได้ยึดหลักตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๘ วรรคสาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย

/เรื่อง...

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕, สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่ ๓๖๓๔ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖, สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๓๖๓๔/๗๔๐ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๖, หนังสือการซักซ้อมแนวทางการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินและการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ เทศบาลเมืองวารินชำราบ ได้มีหนังสือ ภร.ด.๑๑ ใบแจ้งค่าเช่าตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๐ แจ้งความยืนยันค่ารายปีมายังผู้รับการประเมิน ซึ่ง บมจ. ทีโอที ได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ โดยเทศบาลวารินชำราบยืนยันค่าเช่าว่า บมจ. ทีโอที ต้องชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๑๔๒ ตู้ คิดเป็นค่ารายปีจำนวนปีละ ๖๔๑,๖๐๐ บาท โดยมีอัตราค่าภาษี ๖๐๐ บาท ต่อตู้ต่อปี รวมเป็นค่าภาษี ปีละ ๘๕,๒๐๐ บาท รายละเอียดปรากฏตามคำชี้ขาด ภ.ร.ด.๑๑ ตามสิ่งที่มาด้วย ๒

๓. ประเด็นปัญหา

บมจ. ทีโอที มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๔ ไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับใบแจ้งค่าเช่า ภ.ร.ด. ๑๑ ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ และขอใช้สิทธิตาม พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ วรรคสาม เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาลดหย่อนค่ารายปีโดยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

๓.๑ ในการประเมินค่ารายปีของเทศบาลเมืองวารินชำราบ ซึ่งค่ารายปี หมายความว่าจำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่า ให้ถือค่าเช่านั้นคือค่ารายปี แต่ถ้าเป็นกรณีมีเหตุอันสมควรที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า ค่าเช่านั้นมีใช้จำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือเป็นกรณีที่ค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินการเอง หรือด้วยเหตุประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาดพื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กรณีนี้เห็นว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สิน เป็นกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่า และมีเหตุที่ทำให้ พนักงาน-เจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเช่านั้นมีใช้จำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือเป็นกรณีค่าเช่าไม่ได้ เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินการเอง หรือด้วยเหตุประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินค่ารายปีโดยเทียบเคียงค่ารายปีของทรัพย์สินที่ให้เช่าที่มีลักษณะของทรัพย์สิน ขนาดพื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกันในเขตของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๕

ฉะนั้น หน่วยงานการบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่งจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนตามมติคณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

๑. กำหนดราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตร (ต่อเดือน) โดยให้สำรวจลักษณะของทรัพย์สินและการประกอบกิจการในพื้นที่เขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แล้วดำเนินการดังนี้

๑.๑ แบ่งพื้นที่ในบริเวณต่าง ๆ เป็นทำเลตามแหล่งการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจตามลำดับตั้งแต่บริเวณที่ใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ดีที่สุดและลำดับรองลงไปตามความเหมาะสม

๑.๒ แบ่งทรัพย์สินออกเป็นประเภทต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินที่ตั้งอยู่เขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๓ เฉลี่ยค่าเช่าทรัพย์สินแต่ละประเภทในแต่ละประเภทในแต่ละทำเลให้เป็นต่อตารางเมตรต่อเดือน

๑.๔ เมื่อจัดทำราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตรเสร็จแล้วให้สำเนาส่งกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๑ ชุด

๒. การปรับปรุงราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตร (ต่อเดือน)

ในปีภาษี หากรายการใดมีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้กำหนดไว้เดิม ในประเภททรัพย์สินและหรือบริเวณการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจอันจะทำให้ต้องกำหนดใหม่และหรือราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตร (ต่อเดือน) ให้หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นปรับปรุงในรายการนั้น ๆ ตามสภาพข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงให้เป็นปัจจุบันให้เสร็จเรียบร้อยก่อนสิ้นทุกปีภาษีเพื่อนำไปใช้ประกอบการประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินในปีภาษีต่อไป

เมื่อดำเนินการปรับปรุงราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตร (ต่อเดือน) เสร็จแล้วให้สำเนาส่งกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๑ ชุด ด้วยทุกครั้ง

๓. คณะกรรมการพิจารณาการประเมินค่ารายปี

ในการจัดทำและปรับปรุงราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตร ตามข้อ ๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาการประเมินค่ารายปีที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาและให้ความเห็นชอบ

๔. การนำไปใช้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตร (ต่อเดือน) ที่จัดทำขึ้นไปใช้ประกอบการประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินทุกราย

ดังนั้น หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจึงต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่มีมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติดีชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินเสียก่อน

การร้องขอให้ผู้ประเมินพิจารณาประเมินใหม่กรณีนี้ เป็นกรณีค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สิน (บมจ. ทีโอที) ได้ดำเนินการเอง พนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องนำเอาประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินมาใช้บังคับ ซึ่งประกาศดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

การประเมินค่ารายปีทรัพย์สินที่ให้เช่า และมีเหตุสมควรที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเช่านั้นมีจำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือเป็นกรณีที่ค่าเช่าไม่ได้ เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินการเอง หรือด้วยเหตุประการอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินค่ารายปีโดยเทียบเคียงค่ารายปีของทรัพย์สินที่ให้เช่าที่มีลักษณะของทรัพย์สิน ขนาดพื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกันในเขตของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

บมจ. ทีโอที จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับเทศบาลเมืองวารินชำราบ ที่เรียกเก็บค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากตู้โทรศัพท์สาธารณะโดยไม่ปฏิบัติขั้นตอนของพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินมาตรา ๘ วรรคสาม ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำให้การประเมินค่ารายปีสูงเกินความจริงและจะยอมรับได้ หน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่น จึงต้องดำเนินการถือปฏิบัติให้ถูกต้องเสียก่อน

เมื่อตู้โทรศัพท์สาธารณะมีความกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑ เมตร หากคำนวณเป็นตารางเมตรก็จะเท่ากับ ๑ ตารางเมตรเท่านั้นและหากเทศบาลเมืองวารินชำราบ ได้ปฏิบัติขั้นตอนตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินมาตรา ๘ วรรคสาม ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดขั้นตอนและวิธีการตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ แล้ว จึงนำตู้โทรศัพท์สาธารณะที่ถือว่าเป็นสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นมาเทียบเคียงกับทรัพย์สินอื่นที่เทศบาลเมืองวารินชำราบได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยพิจารณาจากลักษณะทรัพย์สิน , ขนาดพื้นที่ของตู้โทรศัพท์สาธารณะ , การนำไปวางไว้ในทำเลที่ตั้ง ของพื้นที่สาธารณะในเขตของเทศบาลเมืองวารินชำราบตลอดจนบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์เพื่อกำหนดค่ารายปีใหม่ หากเทียบเคียงทรัพย์สินอื่นไม่ได้จริง ๆ อาจพิจารณาจากมูลค่าของทรัพย์สินนั้นอาจถือเป็นหลักเกณฑ์ประกอบ การพิจารณากำหนดค่ารายปีได้อย่างหนึ่งแต่มีเงื่อนไขต้องนำมาเอาขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมาประกอบการพิจารณาประเมินค่ารายปีโดยวิธีเทียบเคียงเช่นกัน ในกรณีที่ไมอาจเทียบเคียงค่าเช่าเพื่อประเมินค่ารายปีได้ มูลค่าของทรัพย์สินก็จะเป็นตัวชี้ที่สำคัญในการกำหนดค่ารายปีแต่จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบกับต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น เช่น ทรัพย์สินราคาผู้บริโภคของทางราชการรวมถึงภาวะเศรษฐกิจด้วย ทั้งนี้โดยคำนึงถึงภาระภาษีของราษฎรเป็นประการสำคัญ จึงเห็นว่าค่ารายปีควรจะต่ำกว่าที่แจ้ง

/การที่...

การที่เทศบาลเมืองวารินชำราบไม่ปฏิบัติขั้นตอนของกระทรวงมหาดไทยที่มีคำสั่งให้ยึดถือปฏิบัติโดยมิได้คำนึงถึงความชอบด้วยกฎหมายและคำสั่งที่ให้อึดถือ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่ง จึงทำให้คำรายปีสูงเกินจริง บมจ. ทีโอที ผู้รับการประเมินไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำชี้ขาดของเทศบาลเมืองวารินชำราบ

๓.๒ ภายใต้ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ข้อ ๒ กำหนดให้ บมจ. ทีโอที มีภารกิจต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีโทรศัพท์สาธารณะอย่างน้อย ๒ เลขหมายต่อ ๑ หมู่บ้าน จำนวนไม่เกิน ๖,๐๐๐ หมู่บ้าน ทั้งนี้ ต้องติดตั้งภายใน ๓๐ เดือนนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต โดยจะต้องดำเนินการไม่น้อยกว่าพื้นที่เป้าหมายและในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดให้มีโทรศัพท์ประจำที่และโทรศัพท์สาธารณะอย่างน้อยอย่างละ ๑ เลขหมาย รวมอย่างน้อย ๒ เลขหมายต่อแห่ง ในสถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล และหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สังคมจำนวนไม่เกิน ๔,๐๐๐ แห่ง ภายใน ๒๔ เดือนนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต โดยจะต้องดำเนินการไม่น้อยกว่าพื้นที่เป้าหมายและในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) จัดให้มีบัตรโทรศัพท์สำหรับกลุ่มคนพิการ กลุ่มคนชราที่มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาทต่อเดือน ต่อคน จำนวนเดือนละไม่เกิน ๑ ล้านคน เป็นระยะเวลา ๓๐ เดือนนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) จัดให้มีโทรศัพท์สาธารณะอย่างน้อย ๑ เลขหมาย ภายในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ของชุมชนผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมีขนาดไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ครัวเรือน ที่ได้ยื่นความต้องการและอยู่ในเขตพื้นที่โครงข่ายของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยต้องสำรองเลขหมายไว้ไม่เกิน ๒,๖๐๐ เลขหมาย ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) จัดให้มีโทรศัพท์สาธารณะและบริการอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการตามระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการว่าด้วยมาตรฐานอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๔

(๖) จัดให้มีการช่วยเหลือในการใช้บริการโทรคมนาคมบางประเภทหรือบางลักษณะ แก่บุคคลและหน่วยงานที่ได้รับความช่วยเหลือแก่สังคมไม่เกิน ๔,๐๐๐ เลขหมาย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ทั้งนี้ การให้บริการโทรศัพท์สาธารณะในท้องที่ชนบท ทีโอที ถือเป็นการให้บริการต่อสังคม โดยไม่หวังผลกำไร ในขณะที่มีต้นทุนการติดตั้งที่สูง การเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินจึงควรมีการกำหนดค่ารายปีที่ต่ำ

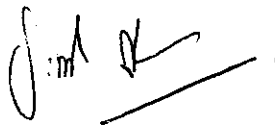
๔. ประเด็นเพื่อพิจารณา

ขอให้คณะรัฐมนตรีลดหย่อนค่ารายปี – ค่าภาษีสำหรับตู้โทรศัพท์สาธารณะที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ให้เหมาะสมกับพื้นที่ การให้บริการสังคม สภาพเศรษฐกิจสังคมในพื้นที่ และเป็นธรรม โดยคำนึงถึงภาระภาษีและภาระในการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคม

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตรีหญิง

(ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานปลัดกระทรวง

โทร. 0 2505 7348

โทรสาร 0 2568 2518